

BOVIST, se *Bofist*.

BOXARE, m. 5. 1) En, som gör yrke af sin färdighet att boxas. — 2) En, som är öfvad i denna konst.

BOXAS, v. d. 1. Slås med knytnäfvarna.

BOXERA, **BOXERING**, se *Bogsera*, *Bogsering*.

BOXNING, f. 2. Kamp med knytnäfvarna mellan två personer. — *Se B-skonsk.*

BOYORT, m. 5. Benämning på ett slags ffordom brukliga fartyg.

BOÖRT, f. 5. Örtslägte af fam. Compositæ. Senecio. *Allmän B.*, ört af detta slägte, med gula blommor. *S. vulgaris*.

BRA, adj. 1. (af fr. *Brave*) 1) Hederlig, rättskaffens, god. *En b. karl, människa, kamrat. En b. flicka.* — 2) Dugtig, rask. *En b. arbetare.* — 3) Frisk och sund. *Blifva b. igen efter en sjukdom.* — 4) Tjenlig, nyttig. *Delta medel är b. mot feber.* — 5) Mycken, stor, ej liten. *En b. bit, ett b. stycke, en b. stund.* — *Adv.* 1) Väl, godt, förträffligt. *Stå sig b. Må b. Det smakar b. Det var b. gjordt. Det var b., att du kom.* — 2) Raskt, dugtigt. *Gå på b. Arbeta b.* — 3) Mycket, ganska. *Han är b. sjuk, b. god, elak. Det är b. vackert väder i dag.* — 4) *Se b. ut*, hafva ett fördelaktigt utseende.

An m. Ordets gamla skrifsätt är *Braf*, som dock nu kommit nästan alldeles ur bruk.

BRACK, m. 2. (af fr. *Braque*) Ett slags jagthund. Ordet brukas föga.

BRACKA, f. 1. 1) (gam.) Korthyx, knäbyx. Brukas i denna bem. helst i plur.: *Brackor.* — 2) Skällsord, som stundom begagnas om borgare. Jfr *Skinnbracka*.

BRÄF, adj. o. adv. *Se Bra.*

BRÄGD, m. 3. (i fornspråket: List, konst) 1) Krigisk bedrift. *Carl XII:s b-er.* Bildar äfv. sammansättningarna *Hjeltebragd* och *Illbragd.* — *Syn. Se Bedrift.* 1. — 2) (iron.) Dålig, nedrig handling. *Han stal en ost: det var hans första b.* — *Syn. Se Bedrift.* 2. — 3) *Se Fiskebragd.*

BRAGE, nom. propr. m. (nord. myt.) Skaldkonstens och vältalighetens gud.

BRAGEBÄGAREN, m. 5. def. I äldsta tider, då en konung tillträdde regeringen och firade sin företrädares graföl, dömde han till dess minne en bågare och afgaf derved offentlig en löfte om de bragder, han under sin regering ville utföra, hvarföre denna handling kallades att *tömma Bragebägaren*.

BRÄHMA, bråma, nom. propr. m. Enligt indiska mytologien, det första af de tre förstfödda gudomliga väsenden, skaparkraftens och vishetens gud. [Brama.]

BRÄHMAISM, bramaïssm, m. 3. sing. def. Indiens äldsta religion, som antog Brama för den högste guden. [Bram--.]

BRÄHMAN, braman, eller **BRÄHMIN**, bramin, m. 3. Brahmas prest. [Braman, Bramin.]

BRÄK, n. 5. 1) (egentl.) Starkt buller, som uppkommer, då större föremål brytas af, krossas, ramla omkull eller falla sönder. *B-et af ett träd, som fälles af stormen. B-et af ett instörtande hus.* — 2) (i allmänhet) Starkt buller, dån. *Åskans b. B-et af skjutgevär.* Bildar sammansättningen *Vapenbrak.* — *Syn. Se Buller.*

BRÄKA, v. n. o. impers. 1. Gifva starkt buller, dån. Jfr *Brak. Hör, hur de kullfallande träden b. omkring oss, hur åskan b-r! Det b-r i stolen, i isen.* — *B. itå*, med brak

brista sönder i två delar. — *B. lös, sönder*, med brak lossna, gå sönder. — *B. ned*, falla ned med brak. — *B. till*, plötsligen gifva ett brakan-de ljud. — *Syn. Se Bullra.*

BRÄKA, f. 1. Spricka i jern.

BRÄKANDE, n. 4. Ljudet, som uppkommer, då något brakar. — *Syn. Brak.*

BRÄKFÄGEL, m. 2. pl. — *fåglar.* *Se Spof.*
BRÄKTEAT, brakteat, n. 5. I äldre tider brukligt, tunt bleckmynt, stämplat blott på ena sidan.

BRÄKVATTEN, n. 5. Vatten, som af naturen har en saltaktig, vämjelig smak.

BRÄKVED, m. 3. sing. Buskväxt af slägtet *Toste*; växer i skogar; bark och bär användas till färgning; barken är äfven ett förträffligt laxermedel. Kallas äfv. *Sprakved*, *Toste*, *Brågon*. *Rhamnus frangula.*

BRÄM, uttryck, i sjöväsendet, som förekommer i en mängd sammansättningar och utmärker eller har afseende på mastens förlängning näst under de delar af masterna och tacklingen, som få namn af Boven: — *Brambarduner*, m. 3. pl. Tåg, som på ömse sidor stötta bramstången. — *Bramdrejrep*, n. 5. Tåg, som är fästadt vid midten af bramrån och på akterkant vid öfra blocket af bramfallet. — *Bramfall*, n. 5. Talja, som i förening med drejrepet tjänar att hissa och fira bramrån. — *Bramgöling*, m. 2. Block, som tjänar till hissing och strykning af bramrån och bramstången. — *Bramrack*, m. 2. Tåg, som fasthåller bramrån vid bramstången. — *Bramrå*, f. 3. pl. — *rår.* Rån på bramstången. — *Bramsegel*, n. 5. Seglet på bramrån. *Bramsegelskultje*, m. 3. Lagom vind för ett fartyg att föra bramseglen. — *Bramstag*, n. 5. Tåg, som tjänar att förifrån stötta bramstången och går emellan bramstångens topp och antingen förstängens fot (*Storbramstag*) eller klyfvarbommens nock (*Förbramstag*). — *Bramstagsegel*, n. 5. Stagssegel emellan toppen af storbramstången och toppen af förstängens. — *Bramstång*, f. 3. pl. — *stänger.* Stång, näst öfver fasta stängen, satt genom dennas eselhufvud och hvilande mot dess långsalningar. — *Bramtopplanta*, f. 1. Topplanta, som går ifrån ändan af bramrån. — *Bramvant*, n. 5. Benämning på hvarje af tre eller fyra tåg, som tjena dels att stötta stängen med, dels för folket att äntra upp uti, farande på ömse sidor af bramstångens topp genom stångtvärsalningarna.

BRÄMARBAS, bramärrbass. 1) Benämningen på en feg storskrutare, i ett af Holbergs lustspel. — 2) (fig.) En, som skryter af sin tapperhet, utan att äga verkligt mod. — *Syn. Menschenschreck.*

BRÄMARBASERA, v. n. 1. Säges om en i grunden feg människa, som skryter öfver sin tapperhet och de storverk, han föregifver sig hafva utfört eller säger sig ämnat utföra.

BRÄND, m. 3. pl. *bränder.* 1) (utan plur.) Naturverknigen, då något brinner. Brukas i denna bem. helst om större föremål. *B-en af de fällda träden upplyste hela trakten. B-en af ett hus, en stad, ett träd, en skog, ett fartyg. Skeppets b. gaf en rysligt skön anblick. Sticka, sätta i b. Råka i b. Hela staden stod i b.* — *Syn. Brinnande.* — 2) (utan plur.) Tillfället med alla dess omständigheter, då en antingen af våda uppkommen eller anlagd eld förstör hus, skog, fartyg. *Hamburgs, Trojas, Riddarholms-tornets b. Jag var närvarande vid b-en. Jag glömmar aldrig denna förfärliga b., som för-*